

עלון מס' 55

משיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת בראשית

קדושת הזמנים

בפתח התורה אנו נפגשים בדברי רש"י המפורסמים: לא היה צריך להתחיל את התורה, אלא מ"החודש הזה לכם" (שמות פרק יב, א) שהיא מצווה ראשונה שנצטוו בה ישראל.

למה היא **מצווה ראשונה**? כי כל סדרי הזמנים, המועדים והחודשים נמשכים ממנה. מצוות קידוש החודש קובעת את כל מסגרת **קדושת הזמנים**.

המצווה מורכבת משני חלקים: יש בה צד עיוני של **למדנות וחשבון**, ואחר כך ומתוך כך גם **צד ברכתי** של הופעת **קדושת הזמן**. הצד החכמתי מכונה בפי חז"ל בביטוי מיוחד בשם: "**סוד העיבור**".

אצל הגויים היו טעויות שונות בחשבון הזמנים, היו אפילו כמה תקופות שחסרו להם כמה ימים בשנה. ועל כך אומר הנביא: "בסוד עמי לא יהיו" (יחזקאל פרק יג, ט). אבל אצל חכמי ישראל "היה הדבר מקובל בידם **מפי משה מסיני**. שמסר לו ד' יתברך הוא בלבד, אפשר לו **לדעת האמת**" (מהר"ל נתיבות עולם, נתיב התורה פרק יד).

בסגנון הברכה "**מקדש ישראל והזמנים**" יש להבין כי אין כאן שני דברים שבקדושה, אלא ד' **מקדש את ישראל, ומכח זה ישראל מקדשים את הזמנים**.

"שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת בראשית תשל"ו סדרה ב 74-75) להר"ש אבינר הי"ו